

*“Deze manier
van leven is
fantastisch”*

ZORGBOERDERIJ DE WITTE SCHUUR

"Elke dag is anders"

Na kort twijfelen over de toekomst van het familiebedrijf in Culemborg, was het voor Conny van Herwijnen snel duidelijk wat ze wilde: een zorgboerderij starten. Binnen een jaar was het rond. En zo opende in 2008 zorgboerderij de Witte Schuur zijn deuren. "We hebben hier met z'n allen een mooi leven en dat wil je graag delen met een ander."

In 1994 ging Conny samen met haar vader aan de slag op de melkveehouderij van haar ouders. Op een gegeven moment kregen ze het gevoel dat ze er niet genoeg meer uit konden halen. "Het melkveebedrijf kon niet verder uitgebreid worden, dus na de MKZ-crisis zijn we gestopt met het houden van koeien. We hadden altijd al schapen, dus die tak hebben we verder uitgebreid." Dat de familie er uiteindelijk een zorgboerderij van heeft gemaakt, is niet heel verrassend. "Op het bedrijf van mijn ouders hielpen ook altijd mensen met een beperking mee. Daar ben ik mee opgegroeid."

Keuze voor mens en dier

Sinds 2015 zitten ook Frans junior (zoon van Conny en Frans senior) en zijn vrouw Sanne in het bedrijf. Naast zijn werk als projectleider in een machinefabriek, vult hij zijn tijd op en rondom de boerderij. "De combinatie mens en dier is fantastisch", vertelt Conny. "Dat is waarschijnlijk waarom ook Frans junior steeds meer naar het bedrijf trekt." Frans beaamt dat. "Deze manier van leven is een bewuste keuze. Je kiest niet voor het grote geld, maar je kiest voor de mensen en de dieren."

Zodra je het erf oprijdt, straalt de zorgboerderij deze keuze uit. In de winkel worden streekproducten verkocht, de taarten in de vitrine worden een deur verder door de deelnemers in de bakkerij gebakken en de schapen worden door de enthousiaste boerderijgroep gevoerd. "Er komen hier nu elke dag 55 deelnemers uit de regio voor dagbesteding. Ze kozen allemaal bewust voor onze boerderij." ►

*“Je kunt met deze
bedrijfsvorm dingen niet even
snel afronden. Je moet overal
de tijd voor nemen.”*

Anders denken en aangepaste bedrijfsvoering

Conny en Frans laten het bedrijf en de verschillende groepen zien. Op de vraag of het niet lastig is om alle zorgtaken te combineren, reageert Frans nuchter. “Je past je bedrijfsvoering er gewoon op aan. Vroeger gingen we om 7 uur voeren, maar nu doen de jongens dat. Je moet er echt de tijd voor nemen en je kunt dingen niet meer zomaar even snel afronden.” Conny knikt instemmend. “Het vergt een iets andere blik op het boeren. De deelnemers doen zo’n één à twee uur over het strooien van een hok.” Volgens Frans is het een kwestie van anders denken. “Iedereen in de agrarische sector is opgegroeid met snel werken. Hier is het andersom en daar ben je begeleider voor. En als iets wel snel moet, wacht je tot de groep naar huis is. Ontwormen doe ik bijvoorbeeld altijd als er niemand op het bedrijf is, anders zouden de dieren te lang vast staan.”

De boerderijwinkel

Met de verkoop van eigen lamsvlees
is de cirkel op de boerderij rond

Met het weiland met de 85 schapen op de achtergrond, geeft Frans antwoord op de vraag of hij nu meer boer of begeleider is. “Ik denk echt beiden. Door de verantwoordelijkheid die je voor de dieren voelt, blijf je altijd boer.” Daar haakt Conny graag op in. “Hygiëne en welzijn zijn voor ons erg belangrijk. Iedereen heeft daar zijn of haar eigen taak in.” Frans lacht en vertelt dat de deelnemers die verantwoordelijkheid heel mooi vinden. “Eén van de jongens is erg autistisch, maar zijn dag kan niet meer stuk als hij de hele dag oormerken heeft ingescand. Zo’n taak geeft zijn gevoel van eigenwaarde echt een ontzettende boost.”

Dat is ook wat het werk voor Conny zo mooi maakt. “Als je merkt dat iemand door de taken die ze hier kunnen doen een goede dag heeft, is dat heel mooi om te zien. Je ziet het gevoel van eigenwaarde met de dag groeien.” Soms hoeft je volgens Conny niet eens veel te doen om hier iets in te bereiken. “De boerderijgroep gebruikt regelmatig een kruiwagen en zo kwamen we op het idee een kruiwagendiploma uit te reiken. Om het te behalen moesten ze vooruit en achteruit kunnen lopen en een bochtje kunnen maken. Een kleine moeite voor ons, maar ze straalden van trots. Dat is het leuke hier. Elke dag is anders.”

Waarborgen diergezondheid

Dat alle taken door verschillende mensen gedaan worden en dat er daarnaast ook veel bezoekers op het bedrijf komen, levert volgens Frans en Conny geen gevaren op voor de waarborging van diergezondheid. “We zijn hier niet met z’n tweeën natuurlijk”, zegt Frans. “Er lopen hier twintig medewerkers rond en iedereen houdt een oogje in het zeil. We lopen iedere ochtend en avond de dieren na om te kijken of alles goed gaat.” Daarnaast zijn de begeleiders van de boerderijgroep niet alleen geschoold als zorgverlener, maar ook als boer. “Zij kijken goed

om zich heen of alles volgens de protocollen gaat. Iedereen krijgt hier bijvoorbeeld laarzen en een overall van het bedrijf aan, ook handelaren die op bezoek komen. Als iedereen zich aan deze protocollen houdt, voorkom je veel ellende.”

Om dit ook echt uit te leggen aan de groep gaat volgens de twee wat ver. “Je legt ze wel uit hoe ze dingen moeten doen, maar het waarom erachter is niet relevant voor de groep”, vertelt Frans. “Je bent al blij als ze elke dag hun patroon herhalen. De basis moet goed zijn en we zorgen ervoor dat ze de basis, schoon water en voer geven, onder de knie krijgen.” Volgens Conny gaat het handelen de groep goed af. “Die diergezondheid is voor ons heel belangrijk, maar voor hen is het voltooien van de dagdoelen het belangrijkste.” Frans beaamt dat. “Ja, en die doelen kunnen iets heel simpels zijn als het vullen van een waterbak. Alles wordt per deelnemer afgestemd en iedereen heeft z’n eigen zorgplan. Gelukkig is mijn vrouw heel goed in het opstellen daarvan.”

Tijdens de ronde over het bedrijf en met de uitleg van Frans en Conny komt dit verhaal duidelijk terug. Je ziet veel mensen lopen, maar alles schreeuwt: boerderij. Dat vinden Frans en

“De diergezondheid is voor ons heel belangrijk. Het blijft echt een boerderij, maar dan met een groot stuk zorg.”

Conny zelf ook heel belangrijk. “Het is echt een boerderij en productiebedrijf met zorg”, vertelt Conny. “Het kringetje is hier heel mooi rond. We fokken schapen, verbouwen groenten, bakken taarten en in de winkel verkopen we vervolgens onze eigen producten en vlees.” Frans wijst naar de overkant van de straat en zegt: “Die huizen die je daar in de verte ziet? Over een paar jaar staan ze bijna tot op onze grond. Daarom maken we van de nood een deugd en hopen we onze nieuwe burens aan te spreken met onze mooie lokale producten.” ■

De stad Culemborg komt steeds dichterbij